

"DEMİRYOLSUZ, DENİZYOLSUZ" KARAYOLLARINDA KIYILAN ULUSUMUZ

Prof. Dr. Özer OZANKAYA
Yıldız Teknik Üniversitesi

Demir ve denizyolu ulaşım ve taşımacılığın yoksun bırakılmanın ulusumuza ve yurdumuza ne büyük yıkımlara mal olduğu, kitle iletişim araçlarınınca toplumun gündeminde gereğince tutulmuyor.

Oysa karayolculuğuna dayalı ulaşımımız verimsizliğin doruğunda bulunuyor. Her gün onlarca, her yıl binlerce yurttaşın ölmesine, onbinlercesinin yaralanıp sakat kalmasına, milyarlarca YTL maddi zararlara yol açıyor. Ülke ulaşım ve taşımacılığında otobüs, tır, minibüs ve kamyonların hemen tek söz sahibi durumuna gelmesi, suçları caydırıcı, ölüm, yaralanma ve maddi zararları en aza indiren ve toplum vicdanını rahatlatan uygar bir trafik düzeninin kurulup yürütülmesine en büyük engeli oluşturuyor.

Birçoğu cinayet sayılacak nitelikteki trafik suçlarında insanlarımızın yok olması, nice ocakları söndürüyor, nice anne-babanın, eş ve çocuğun, kardeş ve akrabanın yüreklerini dağılıyor, yaşamlarını altüst ediyor, toplumun huzur ve gönencini perişan ediyor. Sayıları zaten çok az olan ve topluma maliyeti de, yapacağı katkılar da çok yüksek olan nice yetişmiş değerleri mezara gönderiyor, nice değerleri sakat bırakıyor!!

Bu yıkımlı ulaştırma ve taşımacılığın en başta gelen nedeni, yarım yüzyıldanberi hükümetlerin küçük bir yabancı ve yerli çıkar çevresinin güdümünde, demir ve denizyolu ulaşımını körükörüne boşlamış olması ve bunu inatla sürdürmesidir! "Demiryolu komünist ulaştırmasıdır!" diyerek ulusuna açıkça yalan söyleyen sözde devlet-adamı bile çıktı toplumumuzda!

Kara ulaşımına bu aşırı bağımlılığın doğal sonucu olarak:

Karayolları dayetersiz ve düşük nitelikte kalmaktadır.

Trafik suçlarına verilen cezalar ve trafik denetimleri de caydırıcı olmaktan çok uzak kalmaktadır.

Taşımacı işletme sürücülerinin ya da bağımsız sürücülerin güvenlik gereklerine aykırı olarak uzun saatler boyunca, yeterli uyku ve dinlenmeden yoksun çalışmaları, araçlarını aşırı yüklemeleri, teknik bakımdan yoksun bırakmaları da önlenememektedir.

Trafik eğitiminin düzeyi ve sürücü belgesi edinebilmenin koşulları da güvenli ulaşım ve taşımacılığın gereklerine uygun olarak saptanamamaktadır.

Örgün ve yaygın eğitim kurumları, meslek örgütleri ve sivil toplum kuruluşları, taşıtların pek çoğundaki "Maşallah", "Allah Korusun".. Gibi yazıların güvenli ulaşım

sağlamayacağını, tersine insanları akılcılıktan ve bilimsel düşünüşten uzaklaştırıp uyuşturucu, kadercı bir dünya görüşüne iteceğini söylememektedir. Halkı müslüman olmayan ve taşıtlarında böyle yazılara yer vermeyen, taşıt sayısı da Türkiye'dekinin on katı, yirmi katı olan ülkelerde trafik suç ve kazaları oranının bizdekinden on yirmi kat daha az olduğunu açıklamamaktadır.

Yollarımızı kan gölüne çeviren bu duruma karşı Trafik yönetiminin yollara koyduğu ve uygar bir ülkeye yaraşmayan, yararı da çok kuşku "TRAFİK CANAVARI OLMAYIN" gibi yazılar, cadde ve sokaklarda çıkılan tümsekler yalnız bu kuralızsız, pervasız araç kullanımı karşısındaki acizliği sergilemektedir.

Bütün bu olumsuzluklarda, karayolu taşımacılığının ülke ulaşımındaki tekele yakın konumunun payı en ön sıradagelmektedir.

Petrolde ve yeterli motorlu taşıt sanayisinden yoksun, nüfusunun teknik ve yurttaşlık eğitim düzeyi de düşük bırakılan bir ülkenin, ulaşım ve taşımacılığını tır, kamyon, otobüs ve minibüse, her biri bir ya da iki kişi taşıyan binek arabalara dayandırması akıl işi midir? Siyasal partiler ve onları yöneten siyaset adamları, ülke siyasetine yön verme hak ve yetkisini kendilerinde gören sanayici ve iş adamları, kitle iletişim araçlarına da egemen konumlarıyla, küreselleşme modasını izleyip verimlilik ve kazançlılığı her şeyin üstünde tuttuklarını bıkıp usanmadan söylüyorlar; birkaçı da ulusal bağımsızlık ve onuru, yurt güvenliği ve ulusal birliği yere göğe sığdıramadığını haykırıyor. Ama hemen hiçbirli birlik, barış ve güvenliğimizi sarsacak ölçüde devlet ve ulusumuzu borç batağına iten, binlerce, onbinlerce ocağı söndürüp bir o kadar insanı sakat bırakan, milyonlarca insanı acıların en dayanılmazı içine yuvarlayan, yurttaşları devlete soğutan etkenlerin başında gelen bu yıkımlı ulaşım ve taşımacılığı tartışmaya açmıyor, bu yıkımdan ülkeyi kurtaracak önlemlerin en başında gelen demir ve deniz ulaşım ve taşımacılığını etkin biçimde gündeme taşıyorlar!

Yurdumuzda insanlık onuruna yaraşır güvenli, erdemli, insana sevgi ve saygı üzerine, hukukun üstünlüğüne dayalı bir ulaşım ve taşımacılık düzeni kurmak ödevi daha ne zamana değin savsaklanacak?

Sivil toplum örgütlerinin de bu insan hakları sorununu, bu ulusal bağımsızlık, gönenç ve güvenlik konusunu, küreselleşme ortamının yoğun uluslararası temasları için de zorunlu olan bu güvenli ulaşım gereğini gündemlerinin başına koymaları gerektiği kanısıyla size de bu mektubu gönderiyor ve gereği için kuruluşunuz olarak ilginizi diliyorum.